

ת"פ 25178/09/13 - המאשימה: מדינת ישראל נגד הנאשמים: היפר חדד בע"מ, שמעון חדאד,

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ת"פ 25178-09-13
28 יוני 2015

לפני: כב' השופטת אורלי סלע - נשיאה

המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד יצחק ששון

נגד

הנאשמים: 1. היפר חדד בע"מ, (ח.פ. - 514255033)
ע"י ב"כ המפרק עו"ד זהבית עגיוב
2. שמעון חדאד, (ת.ז. - 038381570)

גזר דין ביחס לנאשמת 1

1. כנגד היפר חדד בע"מ (להלן - הנאשמת) הוגש כתב אישום בגין אי ניהול תלוש שכר כדין, עבירה על סעיפים 24 (ב) ו-25 (א)(2) לחוק הגנת השכר, התשי"ח - 1958, בגין העסקת נער/ה שעות מרובות, עבירה על סעיפים 20 ו-33 א (2) לחוק עבודת הנוער, התשי"ג - 1953 (להלן - החוק) בגין העסקת נער/ה בלילה - עבירה לפי סעיפים 24+25 ו-33 א (2) לחוק ועבירה על הפרעה למפקח עבודה - עבירה לפי סעיף 33 ח לחוק, סעיפים 15 ג (א) + 15 ג (ב) לחוק שכר מינימום התשמ"ז - 1987 ולפי סעיף 36 לחוק ארגון הפיקוח על העבודה התשי"ד - 1954.

2. יצוין כי כתב האישום הוגש אף כנגד נושא משרה בחברה, חדד שמעון, אולם במסגרת הסדר בין המאשימה לנאשמת הנאשמת בלבד הודתה, בשלב זה, בביצוע העבירות.

3. בהכרעת הדין מיום 14.6.15 הורשעה הנאשמת, על פי הודאתה, בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום וזאת ללא ניהול הוכחות.

4. המאשימה, בטיעוניה לעונש, הודיעה שבהתחשב בעובדה שביום 11.1.12 ניתן צו פירוק כנגד הנאשמת ובהעדר כספים בקופתה, המאשימה מסכימה שיוטל עליה קנס סמלי בשיעור שקל אחד.

5. טיעוני ב"כ הנאשמת לעונש -

- א. לנאשמת אין נכסים.
- ב. לנאשמת נושים שהם העובדים שהגישו תביעות חוב.
- ג. תביעות החוב של העובדים נבדקו על ידי המפרק והוגשו לביטוח הלאומי.
- ד. חלק מהעובדים שהגישו תביעות חוב קיבלו את כספם ועדיין נותרו עובדים שטרם הגישו תביעות חוב.
- ה. קופת המאשימה ריקה.
- ו. אין צפי שהנאשמת תקבל כספים ולא ידוע מתי החברה תחוסל.
6. באיזון שיש לעשות בין חשיבות אכיפת החוק כאשר מדובר בחוק שכר מינימום ובחוק עבודת הנוער ובעבירות החמורות הכוללות העסקת נערה שעות מרובות וכן העסקתה בלילה, אי ניהול תלוש שכר כדין והפרעה למפקח בעבודה לבין העובדה (1) שהנאשמת נמצאת בפירוק, (2) נעדרת נכסים, (3) שאין צפי שתקבל כספים ולא ידוע מתי תחוסל ועל כן השתת קנס כספי גבוה לא תשרת את האינטרס הציבורי אלא עלולה לפגוע בנושי החברה, ביניהם גם עובדי החברה אשר חוקי המגן נועדו להגן עליהם, ולא בנאשמת עצמה, (4) העובדה שהנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה וחסכה הן מזמנו של בית הדין והן מזמנם של הצדדים (5) ולאור טיעוני הצדדים - הנני מאשרת את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים.
7. הנני משיתה על הנאשמת קנס בסך **שקל אחד** שישולם עד ליום **20.7.15**.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ה, (28 יוני 2015), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.